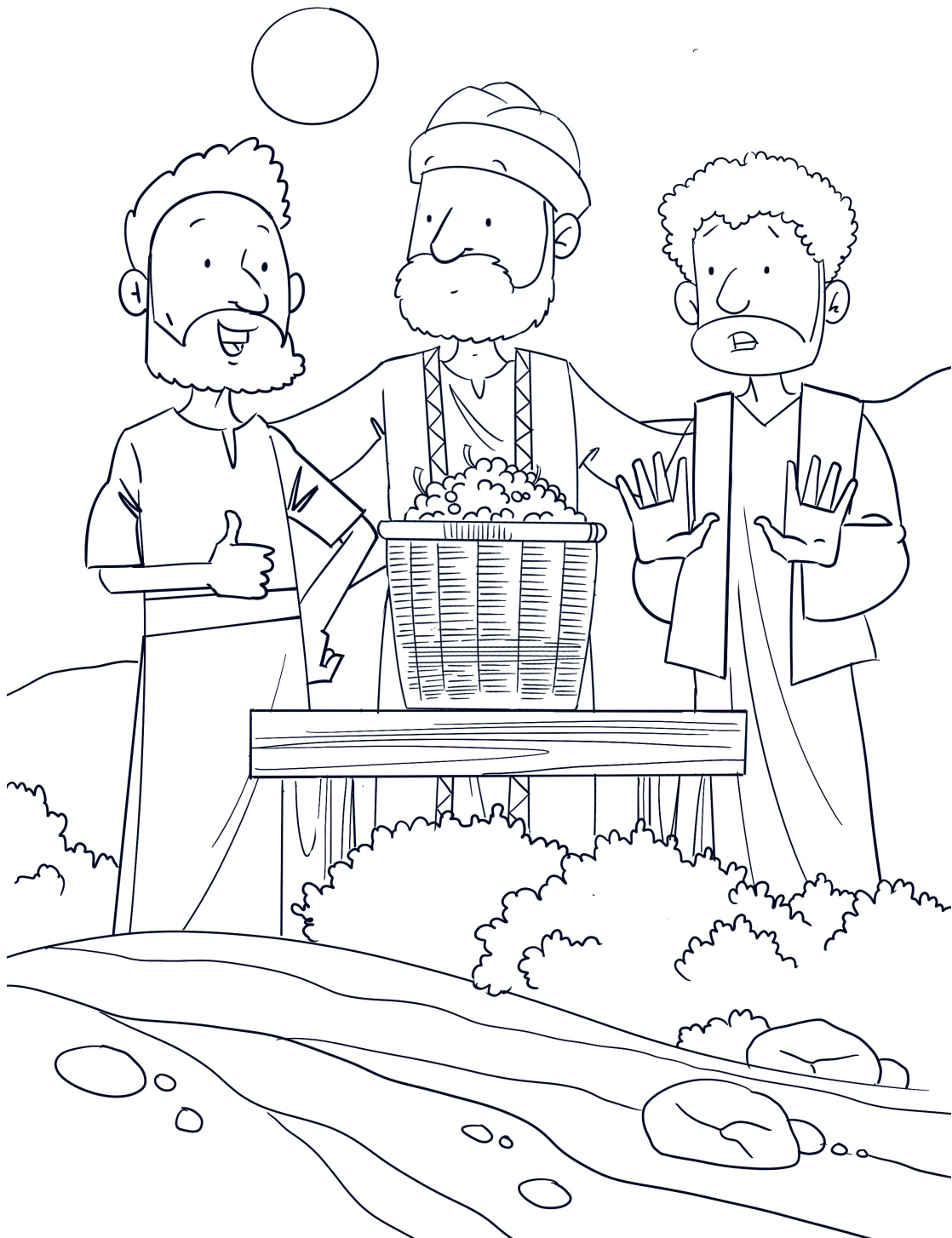

Wat je gelooft moet je doen

Jakobus 1:19-27 en Matteüs 21:28-32

Thema: Geloven is doen wat je zegt

Doel

De kinderen leren dat geloven niet alleen met woorden maar ook met daden te maken heeft.

Toelichting

'Zet jij de borden op tafel?' 'Ja, mama, dat zal ik doen'. Maar je bent aan het gamen en gaat gewoon verder. Even later is mama boos: 'waarom doe je niet wat je me hebt beloofd?' Mensen doen niet altijd wat ze zeggen. Het verhaal dat Jezus vertelt over de twee zonen laat dat zien. De ene zoon zegt dat hij niet op het land wil werken, maar doet het toch (dat is niet zo erg!) De andere zoon belooft het zijn vader, maar gaat zijn eigen gang.

Jakobus waarschuwt ons: zo gaat dat in het geloven ook. We protesteren tegen Gods woorden, maar krijgen spijt en gehoorzamen. Dat is niet goed, maar dan komt het toch goed. Of erger: we zeggen dat we God willen gehoorzamen, maar doen niet wat Hij zegt. Luister naar God, maar zeg niet alleen ja tegen Hem, maar laat het ook zien in je daden.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Ja zeggen en het ook doen

Richtlijnen: Iedere dag zeggen de kinderen wel ja en nee. Wanneer zeg je ja? Wanneer zeg je nee? Als je ja zegt, dan moet je het doen (zie het voorbeeld bij de toelichting). Als je nee zegt, dan doe je het niet.

Jezus vertelt een verhaal over twee jongens. Hun vader vroeg hun iets voor hem te doen. De ene jongen zei nee, maar deed het toch. De andere jongen zei ja en deed het toch niet. De vader was blij met de jongen die deed wat hij vroeg, ook al zei hij eerst nee. Niet alleen wat je zegt, vooral wat je doet is belangrijk. God vraagt ons om te doen wat Hij vraagt.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Zeggen en doen

Richtlijnen: Vertel de kinderen allereerst het bijbelverhaal zonder verdere uitleg. Een vader vraagt zijn twee zonen hem te helpen. De een zegt nee en doet het toch. De ander zegt ja en doet niets.

Stel hun dan dezelfde vraag als Jezus aan de omstanders: Met wie is de vader blij? Natuurlijk met de eerste zoon die hem toch komt helpen. Heeft hij spijt gekregen van zijn woorden? Het staat niet in de Bijbel, maar waarschijnlijk bedacht hij dat zijn vader hem ook altijd helpt.

Wat je zegt, moet je doen. Daar zullen de kinderen het vermoedelijk mee eens zijn. Toch gebeurt dat lang niet altijd. Waarom doe je niet altijd wat je belooft? En hoe los je dat op?

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Geloven is meer dan woorden

Richtlijnen: In films zie je soms dat iemand een dubbelleven leidt. Hij lijkt een saaie baan te hebben, maar is in feite spion voor een buitenlands bedrijf. Als je alleen de baan ziet, krijg een verkeerd beeld van hem.

Vraag aan de jongeren welke dingen het beeld vormen dat anderen van hen hebben? Hun uiterlijk, wat ze zeggen en doen. Vinden zij het moeilijk om consequent te zijn? Vormt hun leven één geheel? Of gedragen ze zich in een verschillende omgeving anders?

Jakobus waarschuwt ons in zijn brief. We moeten niet te grote woorden gebruiken in ons geloof. Natuurlijk is het mooi als je kunt zeggen dat je in God gelooft. Maar Jakobus stelt de vraag of die woorden ook kloppen met onze daden. Laten we ook zien dat wij geloven? Geloven is niet alleen zeggen in de kerk of thuis: ik ben christen. Geloven is ook doen. Geloven is meer dan woorden. Kijk maar naar Jezus zelf.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

De prediking van deze brief herinnert volgens sommigen aan de manier waarop er in de dagen van de Here Jezus en (kort) daarna in de synagogen werd gepreekt. Dat het Grieks zo zorgvuldig is, wijst op grote taal- en leervaardigheid van de schrijver. Leven en leren zijn kernbegrippen voor Israël. Ik houd daarmee de schrijver van de brief voor een zoon van Maria en Jozef, een (half)broer van de Here Jezus. In eerste instantie is hij wellicht kritisch geweest, maar uiteindelijk werd hij met recht een broeder 'in Christus'. Dat besef brengt deze teksten heel dicht bij ons. In geloof mogen we immers elkaar zien en ontdekken als broeders en zusters in de Here Jezus Christus. N.B. Hieronder houd ik mij aan de brieftekst die steeds over 'broeders' schrijft; de 'zusters' zijn daarmee echter inbegrepen en volstrekt niet buitengesloten. Verschillend en toch één; in Hem.

De prediking van Paulus is anders dan die van Jakobus. Toch belijden zij allebei Jezus als de Messias van zijn volk. Elk stelt Hem in ander licht. Beiden zijn belangrijk. Mogelijk is juist in onze tijd de prediking van Jakobus van belang! Belijden is doen, heette ooit een leidraad voor belijdenis van het geloof. Belijden is niet alleen een voor waar houden van ontroerende beloften van God, maar vraagt ook om daden van geloof die daarmee samenhangen. Gods Woord roept op tot een (menselijk, maar hopelijk door de Heilige Geest gegeven) antwoord. Zoals liefde om liefde en daden van liefde vraagt.

Vers voor vers

- Vs. 19v Verbinding. Het is een modewoord. Toch is er een belangrijke kern. Jakobus noemt de lezers 'broeders' (en zusters); het gaat om verbondenheid. De Here God is de God van het Verbond met zijn volk. Bovendien worden zij 'geliefden' genoemd. De liefde van God is bepalend; steeds weer. Snel in horen. Onwillekeurig klinkt daarin een oproep van het dagelijkse gebed 'Hoor Israël, de HEER is onze God; de HEER is één!' (Deuteronomium 6,4-9) in door. Horen – spreken – woede-uitbarsting. Dat kan in een fractie van een seconde gebeuren. Jakobus spoort aan tot goed en met zorg luisteren. Veel mensen zijn al gestopt met luisteren nog lang voordat hun gehoor ook feitelijk achteruit is gegaan. Hoor; luister goed naar wat een ander zegt. Ik denk aan het fluisterspelletje van kinderen in een kring. De laatste zegt totaal iets anders dan wat de eerste bij een tweede had ingefluisterd. Bedenk dan met hoeveel zorg de woorden van de Bijbel nog steeds door Israël worden bewaard. Woord voor Woord; letter voor letter, opdat er geen tittel of jota verloren zal gaan. Wie zorgvuldig omgaat met Gods Woord gaat hopelijk om zorgvuldig om met mensen. Zij immers zijn geroepen om Gods Woord te horen.
- Vs. 21v Dat afleggen van het kwaad, de eigen vooroordelen, lijkt op Hebreeën 12,1-3. Je kunt pas 'vooruit' als je jezelf bevrijd weet. De zondelast is van je schouders gehaald. Het geplante Woord herinnert aan Psalm 1. Een mens mag geplant worden – dat is zelfs nodig – aan het door Gods liefde gegraven kanaal van zijn Woord. Dan komen er ook vruchten, zelfs in tijden van hitte zegt Jeremia 17,8. Woord en daad worden in het Hebreeuws met één woord weergegeven. Die staan ten diepste nooit los van elkaar. Ik denk dat kinderen en jongeren heel gevoelig zijn op dit punt. 'Is wat je zegt wel echt?', zong het kinderlied terecht. Tussen zondag en maandag is eigenlijk geen kloof. De zondag mag de maandag kleuren in elk opzicht.
- Vs. 23v Nu zien we nog in een spiegel, als in raadselen. Links is rechts en omgekeerd; niets is wat het lijkt; net als bij een 'selfie'. Het lijkt te dom om los te lopen, dat iemand het eigen spiegelbeeld vergeet. Toch gebeurt het helaas maar al te vaak dat mensen een verkeerd zelfbeeld hebben; te groot of te klein. De gevolgen voor de omgang met anderen kunnen dan soms echt heel naar zijn.
- Vs. 25v Zo iemand beeldt zichzelf iets in. Daardoor wordt de Wet verkeerd begrepen. Die maakt dan niet vrij – omdat iemand zich te klein acht, of maakt alleen maar deze mens en degenen die als gelijkgestemden worden gezien vrij – omdat iemand zichzelf te groot acht. Wat nodig is om de 'spiegel' van Gods Woord, zoals we die in Bijbel en prediking ontvangen, te 'zien'. Dat zien is horen, om juist niet te vergeten, maar om te gedenken. Gods grote daden van liefde in de Here Jezus Christus. Dan krijg je oog voor de zwaksten, voor wie God een Vader en een Geliefde wil zijn. En die liefde mag dan door jou en jouw beamen van het geloof van de Here Jezus gestalte krijgen.

Auteur: GJK

Liederen

Psalm 139

Lied 906: 1 en 8

Lied 912

Een wijs man

Gelukkig zal je zijn

Welzalig de man die niet wandelt

Als je gelooft in de Here Jezus

Uw Woord is een lamp voor mijn voet

Prijs Hem

'k Heb Jezus nodig, heel mijn leven

Lees je Bijbel, bid elke dag

(=Gezang 323 LvdK)

(=Gezang 473 LvdK)

Hemelhoog 89

Hemelhoog 1

Hemelhoog 2

Op Toonhoogte 476

Hemelhoog 494

Opwekking voor kinderen 193

Hemelhoog 299

Hemelhoog 382

Auteur: PZ

Ja zeggen en het ook doen

Inleiding

Tim en Mark zitten aan tafel te knutselen. Op tafel ligt van alles, gekleurd papier, scharen, plakstiften, stickers en nog veel meer. Ze zijn gezellig bezig. Dan roept mama vanuit de keuken: 'Jongens opruimen, we gaan zo naar Oma.' 'Néé', brult Tim, 'dat wil ik niet, daar heb ik geen zin in'. Hij gaat er snel vandoor. Hij verstopt zich buiten in de boomhut. Mama komt de kamer binnen. 'Hé waar is Tim?' Mark vertelt mama dat Tim naar buiten is. 'Dan ga ik hem halen', zegt ze, 'begin jij alvast met opruimen, Mark' 'Goed', zegt hij. 'Dat is fijn', zegt mama. Oh maar wat is dat, wie gaat daar stiekem de trap op? Het is Mark, hij gaat op zijn kamer spelen met de auto's. Hij heeft ook geen zin in opruimen.

Buiten zoekt mama Tim. Hij is niet in de tuin. Ze gaat de straat op, ze zoekt hem overal. Ze roept hem. En Tim, geeft hij antwoord daar hoog in die boom? Nee, maar hij vindt het plotseling niet zo leuk meer. Het is niet zo lief dat hij weggelopen is. Voorzichtig komt hij uit de hut. Hij laat zich langs de boomstam naar beneden glijden. Mopperend loopt hij naar huis. Hij heeft helemaal geen zin om op te ruimen. Toch gaat hij dat nu doen. Mama heeft hem niet naar huis zien gaan.

Als mama even later binnenkomt is alles bijna opgeruimd. 'Ben je gewoon hier', zegt ze, oh super, je hebt toch opgeruimd! 'Ze geeft hem een dikke knuffel. 'Waar is Mark?', vraagt ze. 'Ik weet het niet', antwoordt Tim. Zal Mark straks ook een dikke knuffel krijgen, terwijl hij niet heeft meegewerkt met opruimen? Wat denk je?

Bijbelverhaal

Wat is de Bijbel een dik boek, hé, wat staat er veel in! Prachtige verhalen over Adam en Eva, Abraham, Jozef en zijn broers. God houdt van hen allemaal en zij houden van Hem. Er staan ook heel veel belangrijke regels in. Leefregels, bedoeld om blij van te worden. De Bijbel is een geweldig boek waar wij, meesters/juffen vaak uit vertellen. En de dominee vertelt ons er ook elke zondag over. Het is fijn om daarnaar te luisteren. Toch is luisteren niet genoeg. Je moet ook doen wat God graag wil.

Dat zegt Jezus ook. Dat kun je lezen in de bijbel. Ik zal je er over vertellen.

Er staan heel veel mensen om Jezus heen als Hij zegt: 'Er zijn twee broers samen met hun vader in huis. De vader vraagt aan zijn ene zoon of hij in de wijngaard wil gaan werken. De zoon zegt dat hij dat niet wil, hij heeft geen zin. Later krijgt hij spijt, hij doet toch wat zijn vader gevraagd heeft. De vader vraagt hetzelfde aan zijn andere zoon. 'Ja vader, dat zal ik doen', zegt hij. Toch doet hij dat niet echt. Hij gaat gewoon niet. 'Wie heeft er nu gedaan wat de vader wilde. Wie heeft de vader blij gemaakt? ', vraagt Jezus. Dat is niet zo moeilijk, vinden de mensen die staan te luisteren. 'De zoon die 'nee' zei, maar toch is gaan werken. ' 'Jullie hebben gelijk.' zegt Jezus. 'Zo wordt God ook blij van mensen die leven zoals Hij het graag wil. Ook al vinden ze zijn regels misschien niet altijd even leuk. Misschien mopperen ze er wel over. Toch zijn die mensen het dichtst bij God. Niet de mensen die wel gehoord hebben hoe het moet, maar het niet doen.'

Wil jij dat ook? Luisteren naar de verhalen uit de bijbel? De dingen doen zoals God ons dat graag ziet doen? Vast wel. En weet je wát, daar word jij ook blij van!

Auteur: TD

Zeggen en doen

Vooraf

Je begint het verhaal zonder inleiding of uitleg. Halverwege het verhaal voer je een klein gesprek met de kinderen. Daarna ga je verder met het verhaal.

Bijbelvertelling

'Ik vertel je een verhaal. Luister goed, want aan het eind van het verhaal komt een vraag.' Misschien heeft de Here Jezus dit ook wel zo gezegd tegen de priesters en leiders van het volk die naar Hem staan te luisteren. Want daar is Jezus goed in: verhalen vertellen én vragen stellen. Die vragen laten je altijd nadenken. En zo is het ook vandaag. 'Luister naar mijn verhaal, luister goed, aan het eind van het verhaal komt een vraag.', zegt Jezus. De priesters kijken elkaar aan. Ze knikken naar elkaar, alsof ze willen zeggen: 'Luister goed of Hij deze keer iets dat fout is, iets waaruit blijkt dat Hij de mensen aanzet tot verkeerde dingen, of iets waarop ze Hem te pakken kunnen nemen'. Het wordt stil rondom Jezus en dan begint Hij.

'Er is een man en hij heeft twee zonen. Ook heeft de man een mooie wijngaard. In de wijngaard moet hard gewerkt worden om over een tijdje een mooie druiven-oogst te hebben. Iedere dag werkt de man daarom in zijn wijngaard. Nu zegt hij tegen de ene zoon: 'Ga vandaag in mijn wijngaard werken. Er is vandaag veel te doen!' De zoon kijkt zijn vader aan en zegt: 'Nee, dat wil ik niet. Ik heb daar geen zin in vandaag. Vraag maar iemand anders om u te helpen.' De zoon draait zich om en loopt weg. Hij heeft heel andere plannen voor vandaag, hij gaat naar het dorp. Maar terwijl hij wegloopt, krijgt hij spijt. En in plaats van naar het dorp te lopen, gaat hij het pad op waarover hij bij de wijngaard van zijn vader uitkomt. Daar gaat hij aan het werk.'

Jezus is even stil, hij kijkt de mensen die rondom Hem staan aan. Zullen ze al kunnen bedenken hoe zijn verhaal verder zal gaan? Dan gaat Hij weer verder. 'De man gaat naar zijn andere zoon. Hij geeft hem precies dezelfde opdracht: 'Ga vandaag in mijn wijngaard werken. Er is vandaag veel te doen!' Deze zoon kijkt zijn vader aan en zegt: 'Goed vader, dat zal ik gaan doen.' Hij draait zich om en loopt weg in de richting van het pad naar de wijngaard. Maar als hij bij het pad is, staat hij even stil. Even kijkt hij naar het pad dat hem naar de wijngaard van zijn vader zal brengen. Dan kijkt hij naar het andere pad, het pad dat naar het dorp gaat. Hij kiest ervoor om niet het pad naar de wijngaard op te gaan, maar om door te lopen naar het dorp. Hij doet niet wat hij aan zijn vader heeft beloofd.'

Weer is de Here Jezus stil en kijkt hij om zich heen naar de mensen die naar het verhaal staan te luisteren.

'Jullie luisterden naar mijn verhaal. Nu komt mijn vraag,' zegt Jezus. De mensen kijken vol spanning naar Jezus. Wat zal zijn vraag zijn? En... wie weet het antwoord op de vraag? 'Wie van de twee zonen heeft nu gedaan wat de vader wil?' Even is het stil. De mensen denken na over de vraag. Tja, wie heeft gedaan wat de vader wil?

Vraag het de kinderen

Wat denk jij? Wie heeft gedaan wat de vader wil, met wie is de vader blij? Was het de eerste zoon die 'nee' zei, maar 'ja' deed? Of was het de tweede zoon die 'ja' zei, maar 'nee' deed?

Vind je dit een gemakkelijke of moeilijke vraag?

Kun je bedenken wat het antwoord van de priesters en leiders van het volk is? Kun je bedenken wat Jezus op het antwoord van de priesters en leiders van het volk te zeggen heeft?

Zou je kunnen zeggen op welke van de twee zonen jij (soms) lijkt? Ben je iemand die 'nee' zegt, maar dan spijt krijgt en het toch doet? Of roep jij als snel 'ja' en doe je daarna niet wat je hebt gezegd?

Welk gevoel zal de eerste zoon hebben gehad, waarom is hij toch naar de wijngaard van zijn vader gegaan, denk jij?

Het bijbelverhaal gaat verder...

De stem van Jezus klinkt nog na in hun hoofd, de vraag die Hij stelt horen ze steeds weer: 'Wie heeft nu gedaan wat de vader wil?' De priesters en de leiders van het volk vinden het een gemakkelijke vraag en zeggen: 'Die eerste!' Anderen knikken, ja ze hebben gelijk. De eerste heeft gedaan wat de vader hem gevraagd heeft. Vol verwachting kijken ze naar Jezus, zal Hij het nog gaan uitleggen? Hebben ze de vraag goed beantwoord? Jezus zegt: 'Luister goed naar wat Ik tegen jullie zeg: Mensen die verkeerde keuzes maken in hun leven, zoals bijvoorbeeld tollenaars, komen eerder in het Koninkrijk van God dan jullie. Johannes de Doper kwam al bij jullie en vertelde jullie hoe je moet leven, maar jullie hebben hem niet geloofd. Mensen die verkeerde keuzes hebben gemaakt, hebben hem wel geloofd! Zij geloofden dat wat hij deed en zei, hen dichter bij de Here God zou brengen. Jullie hebben dat wel gezien, maar jullie hebben geen spijt gekregen dat je Hem niet geloofd hebt.'

Tot slot

Met wie is de vader blij? Natuurlijk, een gemakkelijk antwoord. De vader is blij met de eerste zoon, omdat hij toch komt helpen met werken in de wijngaard. Waarom heeft die zoon dat gedaan? Misschien heeft hij spijt gekregen van zijn antwoord. Misschien omdat zijn vader hem ook altijd helpt als hij het vraagt. Het staat niet in de Bijbel. Maar wat we wel van dit verhaal kunnen leren is: wat je zegt, moet je doen. Dat is niet altijd makkelijk. Net als de tweede zoon zeg jij wel eens 'ja' maar doe je het niet. Denk maar eens aan de vraag van je moeder om je kamer op te ruimen of aan de vraag van je vader om de borden op tafel te zetten voor het eten.

Je zegt 'ja, dat doe ik', maar je hebt er eigenlijk helemaal geen zin in en je blijft lekker spelen met de Lego of met je spelletje op de computer. Of lijk jij ook weleens op die eerste zoon? Je zegt: 'nee, daar heb ik geen zin in.' Maar als je dan bezig bent met je spelletje of met de Lego, voel je spijt. Dan ga je toch maar snel opruimen of helpen met het dekken van de tafel. Wat is je moeder of vader blij als ze dan zien wat je hebt gedaan.

Denk bij alles wat je zegt en doet telkens ook weer aan de Here Jezus. Niet alleen wat je zegt is belangrijk, maar ook wat je doet is heel belangrijk!

Auteur: JvdM

Geloven is meer dan woorden

Kijk jij filmpjes op YouTube? Volg je beroemde vloggers? Of heb je misschien héél veel vrienden op TikTok, of andere sociale media? Wat zie je dan van iemand? Wat zie je in de filmpjes van vloggers? Ik denk vooral mooie dingen: de supersnelle sportwagen waarin ze rijden, hun prachtige huis, de duurste computers waarop ze gamen. En wat zie je van 'gewone mensen' op TikTok? Zie je het wanneer ze chagrijnig zijn, of wanneer het allemaal tegenzit? Of zie je vooral de mooie dingen? Wat zien anderen van jou? Zien ze wie je écht bent, of zien ze vooral de 'betere versie' van jezelf?

En hoe is het in het 'echte leven'? Je hoort wel eens dat een leraar van school het slechte gedrag van een jongen of meisje met de ouders bespreekt, en dat de ouders zeggen: 'Heeft mijn kind dat gedaan? Nee hoor, dát geloof ik niet, dat zou mijn kind nooit doen. Zó is hij of zij niet.' Misschien doet zo'n kind zich op school wel heel anders voor dan thuis. Misschien doe jij dat ook wel. Ben je thuis rustig en vriendelijk, maar doe je op school stoer en vervelend, om 'erbij te horen'. Misschien zeg je thuis tegen je ouders: 'Ja, ik let goed op op school.' Maar op school doe je iets heel anders, omdat opletten maar suf is. Zo kun je nog wel honderd voorbeelden verzinnen. Be-loof je je broertje hem te helpen met huiswerk, maar ga je als het zover is toch liever voetballen met je vrienden. Of heb je je moeder beloofd uit school even een pak melk te halen bij de supermarkt, maar ben je zo druk met andere dingen dat je het wéér vergeet. En zo kunnen we nog wel even doorgaan. Wie herkent het niet?

Bijbelgedeelte

Jakobus schrijft hierover in de Bijbel: 'Alleen horen is niet genoeg, je moet wat je gehoord hebt ook doen.' Jezus vertelt hierover een duidelijk verhaal. Luister maar.

Een vader had twee zonen. Tegen de ene zoon zei hij: 'Ga jij vandaag in de wijngaard aan het werk.' De zoon antwoordde: 'Ik wil niet.' Oeps... dat is best een brutaal antwoord. Dat is niet wat de vader wilde horen. Hij zal niet blij zijn geweest met dat antwoord.

Toen zei de vader hetzelfde tegen de tweede zoon: 'Ga vandaag in de wijngaard aan het werk.' De tweede zoon zei: 'Ja vader, dat is goed.' Ah... dat klinkt mooi. Een gehoorzaam antwoord.

Maar wat gebeurt er nu? De eerste zoon, die zei dat hij het niet wilde, krijgt spijt. Hij bedenkt zich, en gaat toch doen wat zijn vader hem vroeg. En de tweede, die zo gehoorzaam antwoordde, gaat toch niet. Ook hij bedenkt zich, en gaat iets anders doen.

Wat denk je, met welke van de twee jongens is de vader blij aan het einde van de dag? Met degene die zo gehoorzaam antwoordde, of met degene die eerst nee zei, maar toch het werk ging doen? Ik denk, met degene die het werk heeft gedaan. Óók al zei hij eerst 'nee'. Hij heeft het toch gedaan.

Jouw leven

Dat is wat Jakobus bedoelt. Het gaat er niet alleen om dat je naar de Bijbel luistert. Je moet er ook iets mee dóen. Het gaat er niet om dat je goede, mooie, aardige en lieve dingen zégt, het gaat óók, en nog méér, om wat je doet!

Zo is het in het leven van elke dag. Als je je moeder belooft dat je de vaatwasser leeg zult maken, moet je het ook doen. Aan alleen je belofte heeft ze niets. Als je tegen opa en oma zegt dat je langs zult komen, moet je het ook doen. Anders zitten ze voor niets op je te wachten.

Maar zo is het ook in het leven met God. Het leven als christen. Je kunt zéggen dat je in God gelooft. Dat je christen bent. Dat is mooi. Dat is heel kostbaar, zelfs! En in de kerk, en op de jeugdclub, lukt het ook best aardig om dat te laten zien. Thuis gaat het ook nog wel. Doe je dat, wat je ouders van je verwachten. Hoewel, 'toon eerbied voor uw vader en uw moeder', zoals in de Bijbel staat, is best wel eens lastig. Dan schiet je uit je slof, heb je een grote mond, en ziet het er ineens niet zo heel 'christelijk' uit. Maar in het algemeen lukt het aardig. Maar dan op school. Of op de voetbalclub. Waar misschien lang niet iedereen gelovig is, naar de kerk gaat. Waar je misschien wel 'anders' bent als je zou zeggen dat je christen bent. Laat staan, als je het zou laten mérken...!

En toch is dát juist, wat Jakobus bedoelt. Als je zégt dat je in God gelooft, als je zégt dat je christen bent, moet je het ook laten zien. Moeten anderen dat aan jou merken.

'Maar', denk je nu misschien, 'moet ik dan elke keer over God praten, ofzo?' Nee, dat is nu juist níet wat hier wordt bedoeld. Natuurlijk is het belangrijk wat je zegt, maar nog belangrijker is wat je doet. Wat je laat zien. Gewoon, in je gedrag. In de dagelijkse dingen. Jakobus schrijft: 'Als je niet alleen luistert naar wat er in de Bijbel staat, maar er ook naar handelt, dus ook doet wat God vraagt, dán zal je gelukkig zijn. Júist om de dingen die je doet.'

Hoe dat er dan uit ziet? Je laat het zien door trouw te zijn. Trouw in je vriendschappen. Niet die ene vriend laten vallen, omdat er een nieuwe, stoerdere jongen in de klas komt. Niet meedoen als anderen je vriend uitlachen omdat hij het verkeerde merk schoenen draagt, maar juist naast hem gaan staan en hem helpen.

Je laat het zien door eerlijk te zijn. Niet vals spelen bij dat spel. Niet afkijken als je zelf je repetitie niet goed hebt geleerd. Niet op de voetbalclub die vervelende trap na geven.

Je laat het zien door lief te hebben. Door te zorgen voor anderen, die dat nodig hebben. Door aandacht te geven aan mensen die alleen zijn.

En zo kun je zelf vast nog wel meer dingen bedenken, die God graag van je ziet. Als je die dingen doet, dan ben je gelukkig, zegt Jakobus. Want je hebt niet alleen gehóórd wat God van je vraagt, je hebt niet alleen gezégd dat je het zult doen, maar je dóet het ook. Je laat het zien in je leven. Dat is écht geloven!

Auteur: MvdB,